

Izlazi svaki dan po
bokun,
A na ultim vas je
pun.

Prez malicije i griha,
Do pravoga smiha.

250/68

TANBURIN

List za seoske novitete i smih

Preplata za Jugoslaviju
12 Din.
za sve ostale države
1 dolar.
Izlazi mjesечно 1 put.

Br. 1.

Šibenik-Primošte 24 prosinca 1936

God. I.

Primoštenski Puče

Puče mali i puče veliki! Bez tamburina nema veselja ni kola, a bez veselja i kola nema ni Božića ni Nove godine (Sigurno se svi sičate statog tamburina i veselja o Božiću).

Zato evo novi „Tamburin“ za Božić čuje se dalje nego stari. Nategli smo novu kožu i izdilali nova batibala, da bolje glasi da ga mogu čuti po svemu mistu i oni u tujemu svitu.

Svrha je lista da uzdrži stare dobre običaje, da zabavlja i nušnje prez uvride svoje čitatelje, a onima koji su po svitu da ih sjeti svoga kraja, svojih znanaca i prijatelja sa vesla, kroka i motike, (a deboto i onih sa kupanja op. ur.)

Ovo je prvi pokret ove vrsti u Primoštenu. Mi ćemo nastojati svim silama da svima ugodimo pa se nadamo da će svi kojima je stalo do starih adeta i zabave potpomoći ovaj naš pothvat koji ide za tim da u ovim teškim prilikama ulije u čovika bokun veselja i smiha.

Uz ūalu naće će te tu po i po koju novitet i sve ono ča znamo da bi naše štice moglo zanimati.

List će donositi visti iz okolice kao: Varoša, Crnice, Geta, Svetog sela, iz Sinice, S Kapove Balse, iz Halovca, Krš-Doca, sve do Kruševa.

Tako da svi u njemu mogu naći ono ča ih zanimaju.

Ovo su uglavnom razlozi koji su nas potakli da izdajemo list. Mi smo ga spremili i uredili koliko je bilo moguće, a unaprijed ćemo gledati da ga proširimo a budu li prilike dopustale i po dekoju sliku i litrat ćemo metniti, pak se nadamo pa će te nas svi u tom poslu pomoci.

U želji da list ne ostane samo napisan nego da se pretvori u pravi umih dragi čitatelju predi napred.

Uredništvo.

Prid blage dane

„Božić ščapom bata, od vrata do vrata. Na čija će vrata prosut šaku zlata, na naša će vrata prosut šaku zlata“. Pivajn dica i veselu se.

Još od svete Kate počnu pivati: „Sveta Kata popržan, do Božića mises dan“.

Sa svetom Katom dode sveti Mikula, pa sveta Luce, ča dici nosu darove. Pastoga veselja od dice. Među se prazne čarape, a jutrom svi se rano budu i

gledaju ča je komu došlo na dar. Uz dlicu radostni su i stariji.

Zatim dode sveti Tome, ubi prasca doma. Opet veselje; nadaju se kulenice, peču se bržele i pečenice i ostavlja re po koji bolji bokun za kiseli kupus na Božić. Dica oko starijih vrtu se i priporuču da im naprave mali kulen, veselo skaču i češće dimi mast na komad uglijena, a gub'ce vidu zabrzane.

Prid Badnju večer svak trafiga pokraj mora da ulovi čagod ribe za bludet: bacovice na lignje, ljenji, parangali i koratanje stržu i po danu i po noći, isto tako i migavljca i svi arti izadu iz kuće ramo da badnjak ne bude bez ribe i crna pirića.

Otač otisla kupiti u butigu sviču i tamlijane, cvita za fritule, pa kiseloga kupusa, pašte, cobra i sve ča triba za svece. Stariji brat otisao dognati cipotak za frigati, a priko sride metnija velik maslinov suk za badnjak. Mati frega i časti s čerom kuću i redi positelje, a mali Ivo napravlja sviču i kadnjak.

Ubra bora i brstrana za okitit sviču. Metnija u u varečak pun svakog sočiva da bude do godine bolji berčet,

Postolar donija svima nove postole, a šaltnica novu robu.

Na bikariji uzeli komad kušeta, jer na Božić mora biti pašticide i pašte šute.

Pop blagosivlje kuće i škropi blagoslovljrenom vodom a gospodari kuć blagosivlju popu raminu bocunima ulja. Dica s popom pivaju „U se vrime godišta“.

Zdrava Marija zvoni svi su za stolom. Otač užgje sviču a dica lipa pivaju božićne pisme. Mali Ive u lončić žerave i našuve tamlijana, da bolje dimi i miriliše, te kadi kuću. U to donese otac badnjak, a dica zatvoru vrata, dok otac iz vanka tuče badnjakom u vrata govoreći: „Badnjak bata, otvorite vrata. Badnjak viće, dobrim se litom obliće.

Dica otvoru vrata, nato otac zlamena badnjakom komin i potakne ga k ognju. Zatim počne škropiti badnjak vinom, rakijom, prošekom, žutinom, opolom i svakim blagom božjim od svoga truda da do godine bude bolja litine.

Posli večere keja je od ribe spremljena na svaki način i rižota, frigaju se fritule, a Šarićevi pršanate.

U ponoć čim proslavi počme se ustajati svit za na jutrenje i ponoćku. Obučuju se najlipsi veštiti, svak želi ništa novo obuci, jer se dica rugaju onomu koji ništa novo ne obuće pivajući: „Ko na Božić

nova ništa ne obuče, da mu se gundi u p... zatuče.

Tamburi i svirale prate u crikvu starešine zela, glavara i popa.

Posli mi se čestitaju ljudi jedan drugomu i nazivaju, „Srtan Božić za mnogo lita i dobrih godina“ a drugi odgovaraju: „I s vama na isti način“. Niki pak idu i po kućama da jedan drugomu čestitaju i po koju fritulu progucaju uz blčerin rakije.

Kum kuma, rodak rodaka, prijatelj prijatelja, svak jedan drugog veselo dočika pa se rukuju, ljube i trataju fritulamin, mendulatom, orasimam i svakom gracijom Božjom.

Prid podne ide svak na misu. Posli mi se svi se skupe oko stola, po rudini ni žive duše, samo svo selo mirište po tamjanu ka crikva. To svi kadu kuće (konobe, komore, i sve oko postelje) i pivaju: „Ja kadim tebe, svako zlo od tebe“.

Gori božlćna svica, a na stolu dobra užina. Svak je veseo i kuntenat da ne može biti bolje, a ča reču („ka na Božić“).

Stare ištoreije

Amerikanac

Doša Čandro iz Amerike, donja valižicu i bavul. Obučen i po, kao Amerikanac u finom veštitu u tabaru i klobuku.

Čim ga je vidi Matulo odma je skočila i udrija mu doma bavul, a Čandro njemu dobre ruke fijorin. (To su bili novci u one zemane op. ur.)

Pofali se Matulo po selu i svit počme govoriti: „Ima Čandro tvrdih novac kad je da toliko za printi bavul. Dočula mu to i mati. Nakon nekoliko dana Čandro će materi: „Majko uduži me 10 fijorin, da sad ne prominijem jer mi je sve u tvrdi“.

Dade mu mati a on u Đene na marendu. Kad je sve ispušta bliz on opet po svitu, a materi ostavlja prazne bavul. (Mogla je unj bar mečati suhe smokve op. ur.)

Pjerov zvizdan

Događa vlah u selo kukurževu slamu, na prodaju. Veže konja za murvu na Piskn i otišao čovik za poslom. Dok je on prodava slamu, misli Pjer i učini pantominu. Otriši konja, skinе sedlo i osiće rep (bit će mu služilo za tunju op. ur.) pa dogre konja prid Maleniovi i počme ga prodavati. Skupilo se svita. Počeli niki i pogadati. Dade i vlah i kad vidi konja reče: „Vini vincati moj zvizdan“. A Pjer saspe nanj bešlime i reče: „Jeste li čuli ljudi moji još bi rekla da sam mu ja konja ukreja. Prene se vlah od vike pa će umijati/e. „Na ne govirim ti ja brte da si mi ti konja odniju nega kažem da je vini moj zvizdan samo da mu je dulji rep. „A... tako i ja mislim“ veli Pjer. Ode vlah d6 svoga konja, a ka tamo njega nema.

Siti se vlah da ga je Pjer nasamarlio i vrati

se da mu da konja, jer da će ga tužiti da mu je ukreja konja, ali se Pjer više da pristreliti te se domisli novoj funkcijariji.

„Šta javiti, reče Pjer i znaš da sam ja konja uvatilo u mom vrtlu i ako mi ne platiš 10 šoldi za ščetu idem glavaru neka štima. Nebilo druge remedije vlahu nego platiti ščetu. Tako je Pjer bar popija litru, er nije ima to jutro ni solda u žepu.

Iz ratnog zemana

Puščalo Baugelača na urlabe, da se malo otecura i popravi. Dodijalo čoviku pusto ratovanje i nevolje, otiša u šimotorije i počea po njemu masirajući govoriti „Dlž te se mrtvi sto vam kista ču se ja za vas boriti.“

Alarum

Za vreme rata Đudula dopade u langvere i odredu ga da služi u selu.

Pošto nisu imali kažarme spavali su svaki kod svoje kuće.

Jedne noći dode brzojav da budu sprewni jer da se približuje neprijatelj.

Tomika koji je bio feldbeber nosiо je dugu spadu sve mu se vukla po tlu ka generalu otišao je po selu da budi vojnike. Javi se Antusu i ide po Đudula:

Zorzi . . . Zorzi . . . Đudulo dižise alarum.

A Tade, Žeaa mu javi se iz postelje; „Da . . . a . . . da . . . sa a da, ka . . . je ka (to je ona govorila lega je lega) . . . pa da . . . a nisu pooluudili na a vu uru čovika dizati. Čutiće me e . . . po . . o svetoga a . . . ooni lu u d! U u unci. (a Uuci je bijo kapitan op. ur.)

Kertajih

Njih četvrtet marsira, a Tomika komandira. Diže špadu i više: „Direcijon gradauz cuk napred mrš Srzento Savro, podbakre Šimičevića i reče mu uz smih ala lije komande.

Svi ko jedan krenu napred. Tomika komanduje Kertajih »svi se okrene na levo krug«, a Đudulo goni svoju napred. Veli mu Tomika: „Zorzi! . . . Što ti ne čuješ komandu

On se okreće i kad vidi da su oni otišli, mahne rukom i reče: „Ajte vi ajte, doći ču ja polađano.

Toga jutra došla je i Tade gledati manovre pa kad je vidila da loj je muž falja i strkla pri danj i stala ga tucati po glavi: „li i . . . lu u u da . Ni i i keli i na ra. a co, ča si i re o o o sra moti i ja pri i d svitom.

Piloto

Učinila nevera i dociznila jedan talijanski trabakuja u porat. Kada su uredili brod išli su potpisati pašaporat u Pilota. Na ulici je sidila stara Matija.

Pitaju je talijanci: „Nona doveže piloto“. A baba odgovori: „Nema van ljudi moj pidoča u redu ne nako mu i zdravlja.“

Otrese se

Dva vlaha u malo ga Vranje kupili litru vina.

Napiše se prvi i otrese se. Uh da.. je žestoko, la bi ulija vode. A drugi će. „Čekaj dok se i otrezen.“

Kad se i on otreza mogli su ullti vode ali u prazni vrć.

Iz Lige naroda

Naš dopisnik gosp. Bukanica koji je prije dva mjeseca oputovao za Ženevu, još nam nije ništa javlja.

Sigurno spava, a na posa ne obadaće zato naš list o tom ništa i ne javlja. Ako nam za drugi broj ništa ne javi poslat ćemo mu prominu gosp. Karikadu koji je u novinarskom poslu zainteresiran, premda nam se gosp. Karikada nudi za 1. liru štrlinu na dan, a Bukanica traži liru i put i spizu.

Poslačemo Karikadu jer uredništvo ne žali troška samo da svoje čitatce što bolje izvještava.

Kopija mosta

Glasoviti engleski inž. i arhitekt Robert Adams dolazi ovih dana u Rogoznicu, da po uzoru mosta od Kopare napravi načrt za most preko kanala „La manche“.

Iz Kruševa

Pozva ga na ručak. Stari Roko pozva barbu Tonca na ručak, pa mu reče, nikad ne bi došli k meni da se tratamo.

Tonac mu reče: Dođi ču ja samo ako imaš čal boljega ja ču joj i sparog (a Toncu su bile drage sparoge) a vi vina i ostalu od akorda.

Kad je bilo oko 10 uži dođe Toncu žena i pita ga što će akvatati za ručak.

Skuvaj ti ča te je volja zase mene je nulac pozva na sparoge i jaja.

Stare skuva i ruča, a Tonac stoji gladan u škriptoriji i čeka kad će ga zvat. Misli blće iša ubrat.

Počme Toncu kuvuti po drobu, ali mulca nema po nj. Utoči već žutine i uputi se k Roku i zove ga. Roko jeli gotov ručak.

Uvati Roku muhavica pa će ženi; A za muku Isusovu Tonka imaš li dva jaja, a ja ču poći smohon u ograda ubrati sparog. I tako ti Tonac ostane bez ručka.

Iz Toverne

Viculin: Sveti ne moli daj vode. Sveti: Netriba vode moj je Čale ulija u karatej.

Iz Grebosčice

Kumšija: Bože moj ča se naš Tode jutros umije sigurno će u grad.

Pismo za Tanburin

Dragi gosp. uredništu! Jušto sam bila izija pet-šest pirun obrešljic su dva slana mučenika, (misli gavuna iz bucavice op. ur.) i napija se polovnika i onako za stolom malo zaknja. Nisam bome bila baš zaspa samo sam bila zaboravljena ime. Pokarala me motika ovo nikoliko dan.

Dok sam ja tako drim, dica i žene uvatili se čakulati da nikomu foju ča će biti za smih.

Čim sam to čula priko sna, odma sam se rastreni i priupita ženu: „Ma čaa... ča foj, ča Tamburin. A žena će meni: „Čula sam jutros na Šepurini da će se štampat niki foj u getu pa san pitala dicu znadu li oni ča o tome.

Kad mi je rekla o foju odma sam skočila kaj tić, da i ja čakod napišem. De... to da bi foj izaša a da ja tu svetu ne rečen.

Prije svega jer bo-če ovi foj doći u ruke onima koji me u foju ne poznaju moram ništo reći o svom životu jer čovik znači puno a osobito u današnje zemane.

Dakle: „Ja niži potpisani imam danas oko 30 godin muntanah, čovik od žene i dice, (Ko da je na sudu op. ur.) dok sam hodila u skulu bila sam najprije skular (Sigurno je sidila u prvoj klupi op. ur.) bila sam koko mi je meštar reka puno marljiv (blće mu za daće bile člste op. ur.), a pametan, sto puti sam zna pismu, pročitati pa posli pojde ka očinaš. Znate da mi je meštar reka da imam mozga više nego vo, a od volovske pameti ko ima veću vidiju sam to ja na bikariji kad ubiju vola ima u njoj kil pameti, a ja mislim da meštar nije lag. (di je meštar lag a kad i sami vidišmo da imaš glavu ka tambuć, a u njoj arija op. ur.)

Sad kad sam to reka ja ništo. Grljota je rekli sni mi da se gubiš po selu, a žena me kori, da san se kažudac zašotka u zemlju. Iz postelje u polje a iz polja u postelju, niti mi kaže, pričaš niti me alegruješ. Deboto ima pravo kad sam se publiko defendija, to kaž prvi skular hodila sam u skulu do 14 godin i lipo sam bila naučila napisati ova slova i brojeve i kime potpisati i zve sam abanduna, a deboto je grljota.

Pa mi je zato draga da će se štampati foj tako ču bar čakore di kore napisati i proštititi:

Da sam ja iša na veće skule na izame bila bi danas čovik prešur, dotur ili ti Vam filožof sigurno drugi treći u Evropi, ako ne na cilom svitu, ako ne to, ono bi bila almeno meštar oli popoli makar picafejaja a ovako ni selo ni pelo.

Ljudi se čudu na izventacijuniman, a ča je pametnom čoviku ništa izventati, tako san ja metnimo

Izvjeta s lugom skuvati grab' oli bob i kako se rapanjadi, da je slak isti ka mantala. Zar nije i to mudrost i još san izvjeta ako figate lignju oli ob oticu, pa ako skače iz prsure metne se dva tri komada jelove daske, pa niti skače niti prska. Gotovo za čas i slako ko mana, zar nije i to mudrost i još puno toga bi van kaza ali mi ruka nije višča puno pisati, još nemam čini žvelticu, pa ču za sada dostaj drugi put ču malo bolje jer je ovo sve u preši i na brzu ruku, bojam se da se prije ne štanpa nego ja završim. Svi Vas srdačno pozdravljan da ste mi masni i debeli a napose pripoštovanom gosp. ureditelju s lipom molbom da ne zaboravi metniti ovo u foj.

Unaprijed puno zafaljujem a za plaču svugdi ču de buden hodija priporučati da kupuju foj jer će bar u njemu naći pametnu besedu.

S dubokim poštovanjem
Vaš Šelo-Pelo
S Kopove Baće dneva 22 XII 1936

Naša pošta

Naš urednik stoji na raspolaženje pruplatućima.

On će u ovoj rubriki donašati pitanja i odgovarati i davati upute.

Sva pisma i preplatu slati na administraciju „Tanburin“ Primošten.

Administracija je otvorena svaki dan, a radi samo prid svićom.

Polemiku i nikin nećemo da vodimo niti da se kntreštamo a na kritiku ne obadajemo. Ako je komu ča krivo neka dojde s lipin načinom u administraciju pa čemo učinit konat u četiri oka.

Amerikancima.

Naši Amerikanci će se čuditi kad vide koliki je „Tanburin“, prama Amerikanskog dnerniku npr. „Nev-York Times“, zamislite koliki je Nev-York prema Primoštenu, ako bude klije postat če i on dekad deblji.

Molimo sve one koji znaju koju priču od naših da nam je napišu i pošalju pa čemo je tiskati.

Saljemo list svima onima kojima smo mogli doći do adrese. Usto ih molimo da nam pošalju adrese svojih prijatelja i znanaca koji bi htjeli list primati. Svi oni kojima smo list poslali, a ne žele da ga primaju molimo da ga povrate da se znamo ravnati radi tiskanja.

Petru: Buenos-Aires

Javljam da bi mo rado vidili Petra bit če naresta priko dva metra mi bi smo ga tratali fritulamin

Javljamo rumenomu cvitu da je pruće na Barilcu kraj šošice i da pošalje Čandri nove škare. Istodobno javljamo da Čandro još nije pritočija vino jer čeka da mu pošalješ biksuft.

Bartul Colli.

Javljamo da je tvoj preporat „Krka“ za tanganje odličan jer one dvi klašnje ča su ih bila dica istukla na cimentu još se potižu i nisu požmarlije.

Pasasa. Buenos-Aires.

Tenis klub Crnica igra na svršetak stare godine sa Varošom. Teren je sastavljen ovako: Šabotovica Crnica i File Popova Varoš.

Rezultat će mo javiti drugi put.

Uredništvo „Tanburina“ želi svim svojim čitateljima i znancima Sretne Božićne svece za mnogo lita i dobrih godina da ih sprovedu u zdravlju, veselju, i kutenstvu i blagoslovu.

Novost

Kako je već gotova Jadranska turistička cesta. Tom je cestom Primošten vezan za Zadar. Zauzimanjem mještina starešina za dojduću sezonu, uredit će se mjesto da bude strancima udobnije litoranje.

Asfaltirati će se ulice i praviti kupalište, elektrika i zahodi (da majka Šoldi op. ur.) a najdalje za tri mjeseca tj. koncem marta dobiva Primošten još nešto novo dolazi u Primošten Travanj (alač će mo se voziti op. ur.)

Niki dan je naše prometni brzo kod „Spuž“ ništo bilo puntalo pa se otija malo iztrti po rebrici. Sad ga bolu tarotine te nemože, nastavi svoj pora dok se ne okumpra.

Mjesto njega sad vrši liniju „Zeru manja“.

Iz skule

Učiteljica tumači dječi o rudama, koji goru. Najedanput zapita Carofina. Carofine kaži mi koje rude goru A on kao iz puške Topa ...

Meštar: Jure kamo ide sunce kad zapadne.

Jure: U more u Kamišac.

Meštar: A šta tamo radi?

Jure: Kanjci ga idu.

Na vjeronauku zapita pop Carafina.

Carafine zašto se Juda obisija?

Carafin: za smrdeja.

Pitalice

1) kažu da u najboljoj ženi ima sto vragova. Koliko u najgoroj?

2) Što ga više bije to je veseliji što je to?